

Živahno na Prežihovi šoli

S pevskim zborom osnovne šole Prežihov Voranc smo se srečali na drugem srečanju Prežihovih šol, ki je bilo letos v ljubljanski Festivalni dvorani. Peli so slovensko in srbskohrvaško, tako kot pač govorijo otroci, ki obiskujejo to šolo. Zborovodkinji slovenskega mladinskega pevskega zbora, Cita Radanovič, in srbskohrvaškega otroškega in mladinskega zbora, Angelina Karakaš, se trudita po svojih močeh, da bi bilo petje čimboljše.

»Čeprav sta zbora številčno kar močna, pa otroci, predvsem k slovenskemu pevskega zboru, ne hodijo preveč radi, ker so prav v času, takoj po pouku, tudi druge interesne dejavnosti, ki bolj privabljajo otroke,« nam je povedala Cita Radanovič.

Zborovodkinja srbskohrvaškega pevskega zbora pa se srečuje s prevelikim zanimanjem za petje tudi pri tistih otrocih, ki nimajo posluha.

Sogovornici sta se izmenično dopolnjevali v izjavah, da imajo veliko nastopov, in da za vsak nastop pripravita druge pesmi, razen v maju, ko je preveč nastopov.

»Nastopamo v krajevni skupnosti, v domu za ostarele na Poljanah in na Taboru, na srečanjih mladih pevcev občine Center in na vseh šolskih proslavah,« je dodala Karakaševa.

Veliko pevcev hodi v glasbene šole, ki so tudi prav v času pevske vaje. Vsak začetek šolskega leta je dokaj obetaven, potem pa se otroci naveličajo. Ko so vaje med poukom, še pridejo, po njem pa težje. Nekoliko bolje je pri otroškem zboru.

»Pevski zbor oblikujemo vsako leto znova. Letos odhaja 15 dobrih pevki in naslednje leto bomo dobili nove. Kvaliteta raste le eno leto, potem pa zopet znova. Težave so tudi s prostorom, ker imamo le en prostor za vaje, imamo pa instrumente, to je pa res,« je povedala Radanovičeva.

Srbskohrvaški zbor vključuje otroke raznih narodnosti, in tak je tudi njihov repertoar. Z letošnjim šolskim letom je tovarišica Karakaševa začela uvajati v pete razrede igranje blok flavte. Odziv je bil zelo dober in naslednje leto name-rava uvesti še igranje na orgle, kajti njeni otroci nimajo možnosti, tako kot slovenski, da bi se vpisali v glasbeno šolo.

Kot zahvalo za sodelovanje dobijo osmošolci pohvalo in ploščo, toda trud, vložen v te pevce, se največkrat takrat tudi konča, kajti le redke srednje šole imajo pevske zборе.

BARBARA WOHINZ: Letos končujem osnovno šolo. Šest let sem pela v pevskem zboru, najprej v otroškem in

sedaj v mladinskem, kjer imamo vaje dvakrat tedensko, enkrat za posamezne glasove in drugič skupinsko, pred nastopi pa vadimo vsak dan.

Rada pojem in škoda, da na Šubičevi gimnaziji, kamor bom šla po končani osnovni šoli, ni pevskega zbora. Sprijeteljicami si bomo poskušale najti kak drug zbor, kjer bomo lahko še naprej prepevale.

JASNA STOŠIČ: Rada pojem, predvsem bolj resne pesmi. Pri izboru pesmi odločamo tudi sami, in če bi vsi redno hodili na vaje, bi lahko dosegli veliko več. V zboru pojem četrto leto in mi vzame veliko časa, posebno v zadnjem času, ko vadimo vsak dan.

WITMOND ROBIN: Tovarišica me je izbrala za srbskohrvaški pevski zbor, zakaj, sam ne vem, hodim pa rad. Mama sicer ne vidi rada, da hodim, ker mi vzame veliko časa in jo moram vsakokrat sproti prositi. Kadar pridemo vsi, nas je 60, poprečno pa nas hodi 30. Pojemo različne pesmi, holandske, odkoder sem doma, pa še nismo.

CVETANA ARSENOV: Tovarišica me je izbrala za petje v zboru že v prvem razredu, letos pa obiskujem osmi razred. Ni mi žal za tisto uro ali dve po pouku, ki jih prepojem v zboru. Najraje pojem partizanske pesmi vseh narodov.

Minka Skubic

Bralna značka

Slovenski osnovnošolci že vrsto let tekmujejo za bralno značko. To tekmovanje vsako leto poteka pod imenom drugega slovenskega pisatelja ali pesnika. Lani so si najprizadevnejši priborili Cankarjevo, letos pa si bodo prizadevali za Župančičevo značko, v počastitev 100 letnice njegovega rojstva.

Tovarišica Trebšetova, profesorica slovenščine na osnovni šoli Toneta Čufarja, je pohvalila svoje učence iz šestih, sedmih in osmih razredov. »V začetku šolskega leta se skoraj vsi prijavijo za tekmovanje. Tisti, ki tudi sicer radi berejo, vzdržijo do konca brez težav, nekateri pa seveda obnemorejo zaradi premajhnega zanimanja ali pa iz lagodnosti.«

Eden tistih, ki jim je seznan knjig, predpisanih za bralno značko, še prekratek, je Mišo Mrvaljevič iz 8. c. »Strašno rad in veliko berem,« je povedal, »tako da sem vse knjige iz letošnjega seznama prebral kar v enem tednu, čeprav imamo za to čas od jeseni pa do 8. fe-

Vseeno pa ne mislim odnehati in zato izkoristim vsak prosti trenutek za branje. Na mojo zbirko bralnih značk sem pa tudi ponosna,« je še dodala simpatična deklica.

Mentorica Trebšetova meni, da akcija bralne značke dobro opravlja svoje poslanstvo. Z branjem dobre literature in s kasnejšimi pogovori o njej učenci ne samo bogatijo svoj besedni zaklad, pač pa si tudi oblikujejo zdrav in iskren način gledanja na svet – seveda v okviru svojih mladih zmožnosti. Naučijo se ločevati zrna od plev, junake z lastnostmi, vrednimi posnemanja, od tistih, ki zaslužijo obsojanje.

»Precej knjig, ki so bile na programih bralnih značk, sem že prej prebrala,« pravi Barbara Učakar, »in zato sem se brez oklevanja odločila, da bom tudi tekmovala. Berem že, odkar se je na naši šoli začela ta akcija. Programi so mi všeč, saj v njih najdem tudi marsikatero novost, to pa poteši mojo radovednost po knjigah.« Povedala nam je še, da njeni sošolci v precejšnjem številu tekmujejo

Zdaj ji pravilico pripoveduje babica, kmalu pa bo tekmovala za bralno značko.

bruarja, slovenskega kulturnega praznika. Všeč mi je, da so dela v seznamu tako različna po vsebini, pa tudi to, da so iz različnih književnih obdobij in tako lahko primerjam različne načine pisanja.«

Programi knjig za bralno značko obsegajo v glavnem dela slovenskih avtorjev, kinaj bi jih osnovnošolci na ta način spoznali in vzljubili na prijetnejši, neobvezen način. Otroke želijo naučiti branja dobre literature, tako da želje po branju ne bi tešili samo s stripi in cenenimi zgodbicami. Ko berejo predpisane knjige, se o njihovi vsebini, posebnostih in karakterjih glavnih junakov pogovorijo z mentorji. Kdor pa o knjigah, ki jih je prebral, ne rad govori, lahko o njih tudi piše. Takšen način preverjanja je bolj sproščen in prijetnejši, tako za učence kot za učitelje.

Barbara Učakar iz 7. a bo letos dobila že peto bralno značko. »Že od tretjega razreda sodelujem pri tekmovanju,« je povedala Barbara. »Knjige mi pomenijo zelo veliko, čeprav sem marsikdaj v stiski s časom, ker nam z redno šolsko snovjo prav nič ne prizanašajo.

za značko. Večina jih zelo rada bere, nekaj pa je tudi takih, ki berejo samo zaradi značke.

»Letošnji program za šesti razred predpisuje šest knjig,« nam je povedala Andreja Umek iz 6. a. »Jaz bi pa rada za značko prebrala še več knjig, čeprav nekateri moji sošolci trdijo, da je še to preveč. O vsebini knjig se raje pogovarjam kot pa pišem. Všeč mi je, da se lahko sami javimo, ko preberemo katero od knjig, pa čeprav je med rednimi urami malo časa in moramo ostati zaradi tega v šoli, ko gredo drugi že domov,« je še dodala svetlolasa Andreja.

Med osemletkarji v Sloveniji, ki bodo te dni dobili Župančičevo bralno značko, bo udi stodvajset učencev iz razredov, v katerih poučuje tovarišica Trebšetova. Čeprav pogosto slišimo, da ljudje danes zaradi televizije in nenehnega hitenja premalo berejo, pa bodo iz teh prizadevnih šolarjev prav gotovo zrasi knjigi zvesti bralci. Zato jih je upravičeno vesela njihova tovarišica, nanje pa so ponosni tudi njihovi starši.

Olga Možan

Otroci v prometu

Samo v majske dni je na slovenskih cestah umrlo 65 ljudi. Med temi smrtnimi žrtvami so tudi trije otroci. Očitno je, da vse premalo naredimo za prometno vzgojo naših otrok. V šolah in vrtcih jim sicer nudimo primerno prometno vzgojo, očitno pa so naši naraščalniki deležni vse premajhne prometne vzgojne pozornosti s strani staršev. Sicer si težko predstavljamo »korajžo« dveh fantičev, ki se po strogem centru Ljubljane, po Župančičevi ulici, vozita »v treh kolonah« in to s kolesi po prometnem pasu, namenjenem vozilom iz nasprotne strani. Morda ne bo odveč, če se starši zamislite ob tem prizoru, še zlasti sedaj, ko so šolske počitnice pred durmi.

Tekst in slike: Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.